

اولم واقف اوله قصیه شاه
دامنم پاک امکن خیانتدن
بکاو لغدن افرازی فراس
بوضه لر اشدی چون شاه
ش نظر ایلدی چون اول همه
که نه جرم اندی اول شه خوبان
انچدرکن تن لطافت گل
یوجا بر و نده بیغ ایکن بقصیر
آفرین اول امیر خوش داد
دشمنده اوله که انمیه ننگ
ددی زنده عاقلو بی شاه
پاک امکن دامنی خیانتدن
بزان صاقد و امین بلورز

بد نولدی سبب بو غصیه شاه
چاک اولدوغی بسرخ علقدن
یئک آیدی جان تمدن او پشیمان
زندی دعوت اندی در کاشه
اشپین دل او زندی چون شه
اند کوز که بندله زندان
سمنینه یازق دکلمدی غل
ایغینه دو شرمدی زنجیر
که الیق صوبه که افتاده
فالم آیده آنو چون ایلدی جنک
ظلم اندی تحت آنک اول ماهه
اولدی مجروح تیغ تحمندن
اهل تقوا و اهل دین بلورز

یر یوزنده آنوک گئی گلچن پاک
صد فی خلق اد الی لطف لطیف
هم زینجا او برده حاضر اندی
اعتراف اندی جرمه مطلق اول
ددی یوسفده یوق خطا و کتا
طلب ایدم وصالنی جانندن
صالدم آنی بلای زندانه
صافی ز زینبیبی پاک جو سرور
راست سروی هم زده فایق در
بکینب احسان ایلدی امانه
بو کواهی اشدی چون سلطان
بورق اندی که بر و است
حقه غمخاندن گلچن حشرم

تمشدر دخی تور مهر خاک
اولدی ذاتی زینبیبی در شریف
بو کچن ماجرایه ناظر ایدی
ددی الان خصص سخن اول
عشق ایلدی بن اولشم خرم
چون که میل اولدی کجا اندن
تا دن نرم اد او غمخانه
غل و غمش یوق قدر آری کوه در
چشم سرباره لایق در
یوز یوز اول دکلو پیس زاده او ما
وصل صدیق طاب اولدی عا
اده پستان سربین تزیین
محرم باو شاه اولاه در دم

باو شاه

ر یوزنده